

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.240 van 21 februari 2003
in de zaak A. 129.602/X-11.190.**

In zake : de n.v. CLAERBOUT MANAGEMENT-CONSULTING,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Chr. MERRY,
kantoor houdende te 9600 RONSE,
Ch. Vandendoorenstraat 17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CLAERBOUT MANAGEMENT CONSULTING op 21 november 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 9 september 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Media en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 16 mei 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij haar de vergunning wordt verleend voor de regularisatie van het gedeeltelijk overwelfen en overbruggen van de Parochiebeek aan de Krevelstraat 13a te Avelgem op een perceel, kadastraal bekend Sectie A, nr. 339 a, anderdeels vernietiging van voornoemd besluit van 16 mei 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPs;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 februari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Chr. MERRY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. LOUAGE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op 13 juli 1995 de bouwvergunning heeft verkregen voor het oprichten van een woning op een perceel gelegen aan de Krevelstraat 13a te Avelgem, kadastraal bekend Sectie A, nr. 339a; dat dit perceel volgens het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk is gelegen in agrarisch gebied; dat op enkele meter van de achterbouwlijn van betreffende woning de Parochiebeek is gelegen; dat de verzoekende partij tevens eigenaar is van het perceel landbouwgrond dat zich achter genoemde beek bevindt; dat zij dit stuk grond heeft ingericht als tuin en de beek heeft overwelfd; dat op 6 oktober 1997 proces-verbaal werd opgesteld wegens het overwelfen van de Parochiebeek zonder daartoe over de vereiste vergunning te beschikken; dat de verzoekende partij op 25 februari 2000 bij het college van burgemeester en schepenen een aanvraag heeft ingediend voor het verkrijgen van de vergunning voor de regularisatie van het gedeeltelijk overwelfen en overbruggen van de Parochiebeek aan de Krevelstraat 13a te Avelgem op het perceel, kadastraal bekend Sectie A nr. 339 a; dat de gemachtigde ambtenaar op 13 juli 2001 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 3 augustus 2001 de gevraagde vergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen bij besluit van 16 mei 2002 het beroep van de verzoekende partij tegen voornoemde weigeringsbeslissing heeft ingewilligd en de gevraagde vergunning heeft verleend; dat de gemachtigde ambtenaar op 25 juni 2002 beroep heeft ingesteld tegen dit inwilligingsbesluit bij de bevoegde Vlaamse minister; dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Media en Ruimtelijke

Ordering, bij het bestreden besluit van 9 september 2002 het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en voornoemd besluit van 16 mei 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen heeft vernietigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij uiteenzet wat volgt :

"Dat immers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich zou voordoen bij de uitvoering en de uitwerking van het bestreden besluit.

Dat immers de afbraak van wat overwelfd is de veiligheid van de kinderen en de ter plaatse wonende rechtsonderhorigen grovelijk in gevaar komt door het openleggen of afbreken van de uitgevoerde overwelfing.";

Overwegende dat het nadeel persoonlijk moet zijn; dat als enig nadeel wordt aangevoerd dat "de veiligheid van de kinderen en de ter plaatse wonende rechtsonderhorigen grovelijk in gevaar komt door het openleggen of afbreken van de uitgevoerde overwelfing"; dat het aangevoerde nadeel niet een

persoonlijk nadeel is zoals vereist, maar een nadeel dat kan worden ondergaan door derden en waarop een verzoekende partij zich niet nuttig kan beroepen; dat het ingeroepen nadeel niet dienstig is; dat daarenboven uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden besluit de vergunning weigert voor het gedeeltelijk overwelden en overbruggen van de Parochiebeek zonder daartoe over de door artikel 42, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning, thans de door artikel 99, § 1, vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te beschikken; dat het nadeel in zoverre niet het gevolg is van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, maar van het eigengereid handelen van de verzoekende partij; dat het nadeel om deze reden evenmin als een ernstig nadeel kan worden aangenomen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
eenentwintig februari 2003, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.